

Sekondlieutenantsemner, der trænge til videre Uddannelse, og selv ønske det. Det var de Bemærkninger, jeg havde Anledning til at gøre herom, og da Udtalelserne i Betænkningen over dette Punkt dog ikke bestemt afflaa det, men formentlig henviise det til rigtigere at afgjøres paa et andet Sted, saa skal jeg anmode det ærede Udvalg om at tage det under fornyet Overveielse. Det er ikke nogen stor Bevilling, men, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte, det er et af de Punkter, hvor en forholdsvis lille Bevilling sammenholdt med det store Beløb, som Hæren i det Hele koster, virkelig har sin temmelig store Betydning. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 120, Lønningstillæg til Generalkommandolægerne, vil man jo heller ikke gjerne bevilge det, fordi det henhører til og er en Del af en Lønningsslov, men jeg kan ikke andet end gjøre opmærksom paa, at det er overordentlig uheldigt, da disse Generalkommandolæger have langt mere Arbejde end Overlægerne og i Almindelighed langt større Ansvar; det er derfor billigt, at man lønner dem høiere. Det er bekendt, at den Løn, som de militære Læger have, ikke er af den Befæsthed, at Løgen kan henviises til at leve af den alene, men absolut er beregnet paa, at han kan tjene en hel Del ved sin private Praxis. Deraf følger igjen, at man trykker sig en hel Del ved at flytte ham fra en By til en anden, idet man let kan ødelægge hele hans Stilling ved at flytte ham fra en By, hvor han har stor Praxis, til en anden, hvor der maaske er mange Læger. Derfor ønsker man gjerne, at Generalkommandolægerne skulle have forholdsvis gode Lønninger, for at Generalkommandoen kan vælge Følt til disse Pladser nogenlunde uafhængig af, hvilke Læger der er i den By, hvor Generalkommandoen er. — Hvad Forslaget under Nr. 122 angaar, saa er det jo mindre Beløb, om hvilke den ærede Ordfører udtalte, at de vare negtede, fordi de vare Følgen af provisoriske Foranstaltninger, og det er jo forsaavidt ogsaa rigtigt. Det, det dreier sig om, er at skaffe Lokaler til Opbevaring af Munderingsstykke, som ere anskaffede i de senere Aar, og jeg kan ikke bestemt benegte, skjøndt jeg heller ikke absolut kan paastaa, at disse Munderingsstykke til Forstærkningen ere anskaffede for Beløb, som ere tagne paa provisoriske Love i de senere Aar. Men det forekommer mig at være en temmelig rigorristisk Maade at tage den Sag paa. Nu har man en Gang disse Klædningsstykke, og saa er det dog virkelig nødvendigt, at man skaffer Plads til dem. Mener den ærede Ordfører virkelig, at man vil lade

Løbet sælge ved Auktion, naar der en Gang kommer saadanne Forhold, at vi faae regelmæssige Tilstande, fordi de ere anskaffede for provisoriske Penge. Det kan jeg dog ikke tro, det dreier sig jo om forholdsvis smaa Summer. Saa er der tilbage Uendingsforslagene under Nr. 125, 126 og 127 under Konto L., Udgifter til Artilleriemateriel, som jeg skal omtale under Et. Det er ganske vist en Post, som ogsaa har været Ojenstand for Omtale tidligere, idet der har været tilsvarende mindre Forøgelser paa samme Konto; denne Gang er Forøgelsen meget større, og det ligger deri, at vore Materialbeholdninger ere blevne større, da der er blevet anskaffet en Del Belevingsstykke i de senere Aar. For et Par Aar siden havde vi slet intet Nøye Skyts; nu er der bleven anskaffet en Del; og det er jo let forsaaligt, at der kræves Udgifter til Vedligeholdelse af det. Det er ogsaa altid fra Krigsministerens Side blevet bemærket, at naar man naaede det Maal, man vilde, med Hensyn til Befæstningen og Anskaffelsen af Materiel, vilde der paa det almindelige aarlige Budget komme tilsvarende Forøgelser. Jeg tror, at det blev anslaaet til i det Høieste 100,000 Kr. aarlig, og det er en Del deraf, her er Tale om i Betænkningen. Det forekommer mig i høi Grad nødvendigt. Det kan vel næppe være Meningen, at man i dette Thing, selv om man er bestemt imod det Provisoriske, vil tro paa at kunne faae det andet Thing til at gaa ind paa ikke engang at bevilge Penge til at vedligeholde det Skyts, som dette andet Thing selv har anset det for rigtigt at anskaffe. Hermed har jeg udtømt Uendingsforslagene til § 22. Det sidste Numer, om Gendarmerikorpsen, giver mig nemlig ikke Anledning til Omtale, da der ikke kan siges Mere om det i Aar end de foregaaende Aar.

Hvad § 26 angaar, skal jeg ogsaa fatte mig i Korthed. Posterne ere jo ikke mange, men saa meget større. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Mindretallet har sagt, at den største Post jo dreier sig om Anskaffelse af Skyts til Søbefæstningen. Og jeg kan ganske give ham Ret i, at det vel dog er et Punkt, som en stor Mængde Medborgere her i Landet — jeg tror ogsaa selv blandt Oppositionen — have Die for, saa at der utvivlsomt maa komme en Tid, hvor der virkelig maa gøres Noget i den Retning, idet det har en stor Betydning, at Kjøbenhavn baade dækkes paa Søfiden, og at ogsaa Flaaden ikke bliver saa bunden til Søforsvaret, som Forholdet er nu. Jo stærkere Søbefæstningen bliver, destomindre ere Flaaden i Tilfælde af Krig bunden til den. Med Hensyn